

คิงร้านช'

แปล และเรียนเรียง โดย สมนูรัณ จุราเสลิย์
สถานบัน្តรุ่งพันธุ์ สัตว์เขียงใหม่

ในช่วงชีวิตของแต่ละคนตั้งแต่เกิดมาจนถึงบนสุดอายุของชีวิตนั้น จะต้องมีการตัดสินใจให้ทำสิ่งที่จะทำให้เกิดความผิดสุขแก่ตัวเองแก่ครอบครัวหรือแก่สังคม แต่การที่จะให้ได้มานั้นต้องทบทวนป่าวรณาด้วยมีการกระทำการที่ดีจะมีผลต่อกัน ในกรณีที่เรากระทำการใดๆ ก็ต้องให้เกิดกับตัวเราด้วยความพากเพียรนานะอคติพยาบาลต่อสักบัญชีราก ต่างๆ ที่เกิดมีขึ้นแล้ว เราจะพนักภัยความสำเร็จความตั้งหัวอนเป็นความตุ้นที่ใครๆ ก็ต้องปรารถนา บุคคลสำคัญแต่ละคนที่กว่าจะเป็นผู้ที่มีชื่อเสียง มีตำแหน่งหน้าที่สำคัญ เป็นผู้เชี่ยวชาญมีอิทธิพลหรือเป็นผู้มีอิทธิพลล่วงมา ก็เริ่มต้นขึ้นวดด้วยความยากลำบาก แต่โดยที่เขามีอยู่นั่นเอง เขายังได้พยายามทำงานด้วยความมั่นในในตัวเอง โดยไม่ย่อท้อหยุดอยู่กับที่ จนในที่สุดก็พนักภัยความสำเร็จได้ เรื่องที่ขาดเจ้าจะได้นำมาเด่าด้วยทราบนั้น ก็เป็นเรื่องความสำเร็จอย่างใหญ่ของผู้มีชื่อเสียงในวงการเดียวสักผู้หนึ่ง ซึ่งได้ก่อสร้างความภาคภูมิใจ ภูมิใจในความสามารถของเขานั้น ให้ก่อตั้งหุ้นส่วนของเขากับครอบครัวที่อยู่ในโอดกัน หนึ่ง ความสำเร็จของเขาก็จะ ได้ทำให้ถูกทดสอบของเขานั้นก่อความตื้นเข้าไปด้วยวัฒนธรรมที่ทำให้ เศรษฐกิจของชาติดีขึ้นอีกด้วย เพราะในบ้านนี้กิจการของเขายังใหญ่โตมาก มีที่ดินเป็นหลัก ใหญ่สำหรับเดียงสักหุ้นใหญ่ด้านไว้ มีที่ดินเป็นทุ่งหญ้าสำหรับเดียงสักหุ้นใหญ่ด้านไว้ มีโกห์ ผสมพันธุ์ชันนาใหม่และฝูงแกะเป็นจำนวนนับไม่กัน ซึ่งทำรายได้ให้อย่างมากมาย และนอกจากนั้นบ้านน้ำมากกว่า ๒๕๐ บ่อ อันเป็นรายได้อย่างมหาศาลที่เต็มใจ เป็นการช่วยให้กันมีงานทำอีกเป็นพันๆ คน กิจการของเขายังมีตัวช่วยอยู่ในประเทศค้าง ฯ อีกหลายประเทศ ด้วย ถึงแม้ว่าเข้าจะจากโอดกันไปเกือบร้อยปีมาแล้ว แต่ชื่อเดิมของเขายังไม่มีกันหายไปจากโอดกันได้ เขาวันนี้ “ริชาร์ด คิง” เรื่องราวของเขายังคงน่าทึ่นที่สุดในพิมพ์ในนิตยสาร “ดีฟ” ซึ่ง Tom Leo เป็นผู้เขียนในชื่อเรื่องว่า “The Mighty Ranch of Richard Kiug” ข้าพเจ้าจึงถือโอกาสนำมาเด่าด้วยขอให้รู้เรื่องว่า “คิงร้านช’” หรือคือกุศลตัวของ นายคิง

คิงวานชีเป็นร้อยของกองกบศุส์ตัวแห่งหนึ่ง ซึ่งคงอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของมตระสุเท็กซ์ต์ สหรัฐอเมริกา เดิมเป็นหุ้นใหญักว้างใหญ่ยื่นระหว่างแม่น้ำนูเชต์ และริโอลิแกรนด์ อันเป็นเดินแบ่งเขตแดนระหว่างมตระสุเท็กซ์ต์และปะรังเก็ตเม็กซิโก มีตัวราชชื่อ ราชนาเกอร์ทรุดด์ไฮด์ไทด์ผ่าน แต่เดิมนบริเวณนั้นชาวเม็กซิกันมากองคนร้ายอยู่ก่อน กรณัมเมืองเกิดส์ฟาร์มีชีวิตรักษาสันติสุข ชาวเม็กซิกันเหตานจังให้อพยพออกจากไป หลังจากสั่งการเม็กซิกันสั่งบดังไม่นาน กบัตันริชาร์ดคิงก์ได้เข้ามาเดินตัวไว้ในห้องกว้างนี้ และก็ได้กดายเป็นลักษณะน่ากลัว แต่ก็ว่าจะสร้างคิงวานชีขึ้นมาได้ ริชาร์ดคิงต้องค่อยๆ บุปผารักฝ่าฟัน กับรัชท์ที่ยากลำบากด้วยคำแข็ง แต่หยุดเหลือของตัวเองมาจนได้ เป็นเจ้าของกองกบศุส์ตัวที่สองใหม่ก่อนหนึ่ง

ริชาร์ดคิง เป็นชาวอเมริกันซึ่งเกิดในนิวยอร์ก เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ภักดีในการดูแลของเขามากาจิโอร์แต่เดิมชั่งน้ำหนักมาก ริชาร์ดคิงจึงไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาดีๆ เหมือนผู้อื่น เมื่ออายุได้ ๙ ปีเข้าต้องออกจากโรงเรียนไปฝึกหัดเป็นช่างเคี่ยร้อย เที่ยวพอดอย เพื่อช่วยเพื่อนหางานมา เนื่องกรอบกรัวซึ่งก่อพนมรายได้เป็นค่าอาหารไปวันหนึ่งๆ เท่านั้น ริชาร์ดคิงเบื้องต้นเป็นช่างเคี่ยร้อยเพื่อช่วยพอดอยมาก เชาทันทำงานอยู่ ๙ ปี นานอยู่ได้ ๑๑ ปี ริชาร์ดคิงจึงตัดสินใจเดินทางไปบ้านโดยไม่มีคุณยายปดายทาง

โดยคั้งใจจะไปให้ไกลที่สุด โชคชะตาได้พาให้ริชาร์ดคิงมีโอกาสได้เด็คตอกเข้าไปช่องแค้นอยู่ในห้องเก็บสินค้าของเรือด้านหนึ่งชั่งบนทุกสินค้า เที่มด้ามจากนั้นก็เดินตัวไว้ในห้องเก็บสินค้าถึง ๔ วันเต็มๆ คันหนึ่งได้มีพบริชาร์ดคิงและได้พามาพบกับปตันเรือ ริชาร์ดคิงได้อ้อนวอนขออย่าให้ส่งตัวกลับไปบ้านที่เชิงอรกเดย เขาจะตั้งใจทำงานให้อย่างดีที่สุด และด้วยความใจดีของกบัตันเรือด้านนั้น ริชาร์ดคิงจึงได้ทำงานทำเป็นเด็กรับใช้ในห้องพักโดยสารซึ่งเขาก็คงใจทำงานดี จนกระทั่งได้รับจ้างมาทำงานกับบันนิวยอร์ก แต่ริชาร์ดคิงไม่ยอมกลับไปกับเรือ และได้ไปทำงานอยู่ในเมืองโอลิฟด่านหนึ่งซึ่งแต่เดิมเป็นตลาดคุ้มน้ำทางภาคใต้ของสหรัฐอเมริกา

ริชาร์ดคิงเป็นคนฉลาด รู้จักปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอ เขาย้ายมาศึกษาและเรียนรู้ภาษาอังกฤษตัญญาณ เดี่ยงหูกดเรือ จากแสงไฟในเดา จากเริ่มต้นไปมา ทำให้เขาไม่สามารถเก็บรับไร้รัตนามาจนกระทั่งได้เป็นกบัตันเรือก่อให้ด่านหนึ่ง เมื่อเขานี้อายุได้เพียง๒๐ปี

เท่านั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๘๐ เขาได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้นำร่องที่นิวอร์ดินและหดใหญ่เช่นเดียวกับก่อตั้งกรมเม็กซิกัน เขายังมีโอกาสสร้างใช้ประเทศชาติด้วยการเป็นกับตันเรื่องนำร่องด้านนี้ หลังจากตั้งกรมเม็กซิกันตั้งแต่เดิม เขายังได้ร่วมงานกับมิฟฟิน เกเน็ต ในการผูกขาดการเดินเรือในแม่น้ำริโอแกรนด์ ซึ่งทำรายได้ให้เขายิ่งคงดี

วิชาร์ดคิงพยาบาลหาเงินจากการเดินเรืออยู่ถึง ๕ ปี จึงได้มาขอทบทวนหนี้เบื้องเงิน ๑๐๐ ตลาดด้วยไกด์ ฯ ด้านข้อชนิดาเกอร์ทรูดี ซึ่งอยู่ห่างจากเมืองคอร์บัสกิลต์ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ ๔๕ ไมล์ โดยมีกับตันกดเดิน เค. เดวิล คำราชาท้องถิ่นของเท็กซัสเป็นผู้ร่วมงานด้วย และมีเงินพอที่จะสร้างโรงโกชันหลังหนึ่ง ต่อมาก็อบบี้ เขายังมีเงินพอซื้อแฟรงก์ได้ ๔๖ ตัว จากไกด์ ฯ เขตแดนเม็กซิโกในราคากัวดalu ๔ ตลาดด้วยเมื่อสี่ปีก่อนชานคาเกอร์ทรูดี ต้องเสียค่าภาษี ค่าขนส่งและค่าใช้จ่ายต่างๆ อีกจึงเบื้องราคากัวดalu ๒.๖๕ ดอนด้า โภเกด้านแท่เดิมเป็นโภเกสปัญ มีอีนเนี่ยวแข็ง ครัวย์ต์มีเบื้องโกชัน โดยมากเดียงกันเพื่อเอาไว้นั้นและหนังไปขายเท่านั้น ส่วนคุณภาพของเนื้อโภจังไช่ ไม่ได้ ไม่มีผู้คนยอมรับโภคและยังไม่มีการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น

การเดียงปศุสัตว์ในอเมริกาแต่เดิมก็เบื้องไปตามธรรมชาติ ต่างกันต่างเดียง ไม่มีการคัดพัพนช์ ไม่มีการผลิตพัพนช์ให้มีมาตรฐาน ให้ดีขึ้น โภเกสปัญที่นำมาเดียงนานๆ เข้าก็เดียร์ริกช์ช์พัพนช์ ใหม่ตามสถานที่และดักษณะของสัตว์ว่าโภพัพนช์เท็กซัสดองยอร์น วิชาร์ดคิงได้มองเห็นการณ์ไกด์ที่เดียงโภพัพนช์เนื้อชัน เขารู้ว่าในอนาคตเนื้อโภจะต้องเป็นอาหารประจำวันของมนุษย์เราซึ่งจำเป็นที่จะต้องบริโภค และที่ดินของเราก็อยู่โภดอนนุนชัน จึงไม่มีอะไรที่จะไปกว่าการเดียงโภเนื้อซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้เวลานาน เขายังได้มีโครงการน์ปรับปรุงพัพนช์โภให้เป็นโภชันที่ดีต้องการ แต่ก็ไม่เป็นของง่ายนัก เพราะต้องขันอยู่กับกัดเวลาและล้างแวดด้อม ซึ่งขณะนั้นเขายังเดินเรือในแม่น้ำริโอแกรนด์อยู่ เพาะะฉันนี้เขายังคงต้องเดินทางไปมาเป็นระยะทาง ๗๐ ไมตรีระหว่างชานคาเกอร์ทรูดี กับเมืองบราวน์สวิล ซึ่งอยู่บนฝั่งแม่น้ำริโอแกรนด์ โครงการน์นี้ปรับปรุงพัพนช์โภของเขายังไม่เป็นไปเท่าที่ควร

หลังจากที่วิชาร์ดคิงสร้างคิงรีน์มาได้ ๕ ปี เขายังได้แต่งงานกับเย็นเรียดต้า แคมเบลเดน ที่เมืองบราวน์สวิล ซึ่งขณะนั้นวิชาร์ดคิงมีอายุ ๓๐ ปี และภรรยาของเขายังอ่อนกว่า ๘ ปี หลังจากแต่งงานกันแล้วเขายังได้ไปอยู่ตัวยกันที่ชานคาเกอร์ทรูดี ซึ่งอยู่ไกลทางซึ่งคิงรีน์อยู่บนฝั่งแม่น้ำในบ้านนั้น เมื่อเขายังอยู่ด้วยกันใหม่ ทุกๆ วันเขาจึงได้รับผู้ร้าย

มีมาก ค้องค่อสูบบังกันด้วยและทรัพย์สินกันไว้ผู้ร้ายบอยๆ แค่ในคงร้านซึ่งก้มมองบันได หาย กัน และยังมีบันให้ญี่ห์เหดีอิชีส่งกรรมอีกด้วย จึงไม่ค่อยมีไว้ผู้ร้ายเข้าไปเหี้ยบแผ่นดิน ของคงร้านซึ่งก็ ในบันท่อนมาคือ พ.ศ. ๒๓๘๙ กับพันกุดเกยน เก.เดวิล ไก่ถูกยิงตายในกอร์บันด์ กวาร์ด เข้าจึงขาดรุ่งงานทัดไป

ในปี พ.ศ. ๒๔๐๓ วิชาร์คกิ้งได้เด็กิจการเดินเรือและหันมาเข้าที่ทางเดียงส์ตัวโดยมีนิฟฟ์ดิน เกเนต มาเป็นผู้ร่วมงานด้วย ต่อมาก็ได้เกิดธุรกิจรามกิตติ์เมืองขึ้น เหตุที่หามาตั้งพื้นที่นิคมครึ่งต่อหนึ่งมาตามด่านวาร์โอยแกรนด์ และได้เพาท์ทั่วทุกๆ ทำด้วยกอสต์ทัวร์ฟู๊ดส์ตัวช่องกิงรานด์ไปมาก เพราะวิชาร์คกิ้งเป็นศูนย์แทนของพวกกับดักต์สายคุณหนึ่ง แต่เข้าได้รอบทันจากการจับกุมไปได้ เมื่อส่งกรรมกิตติ์เมืองส่งบัง วิชาร์คกิ้งได้ฟันฟูกิจการของเขาวันมาอีก แต่เข้าได้ฝึกใจกับนิฟฟ์ดิน เกเนต จนถึงตัดความเป็นเพื่อนกัน วิชาร์คกิ้งจึงได้นำกับดักต์สายไปค้ายศูนย์ของเขางานพบรความสำเร็จ ในปี พ.ศ. ๒๔๑๓ เขามีโกดัง ๗๐,๐๐๐ ตัว และได้เริ่มขายโภคภัณฑ์ต่างๆ พ.ศ. ๒๔๑๙ จนถึงกลางปี ๒๔๒๕ เขายกโภคไปเมื่อนานกว่า ๕๐๐ ตัว ด้วยการหันจากเท็กซ์ต์ไปสู่คิดทางภาคเหนือ ซึ่งก็ไม่ใช่เป็นของง่ายนัก ต้องรับการหันโคนโภคหันมตรีสุจก์สำนักงานใหญ่ที่ชานตากอร์ธรูดิส์ตั้ง สถานที่ร้าวไฟในเมืองแพนเซอร์เป็นระยะทางถึง ๑,๐๐๐ ไมล์ ต้องใช้เวลาได้หันไปถึง ๑๐๐ วัน โดยได้หันให้ถึง ๑๐๐-๑๑๐ ไมล์ติดต่อกัน ไม่ว่าจะร้อนหนาวแห้งแล้งหรือฝนตก ชั้นภูเขา ชั้นแม่น้ำ หรือทุ่งร้าว จึงทำให้โภคเนื่องสมบูรณ์

ในปี พ.ศ. ๒๔๗๒ คิงรานซ์ได้ข้ายกอไปอีก ๑,๙๗๙ ตัว แต่บัดลมาริชาร์ดคิง ได้แบบนัมหนังของชาวนตาเกอร์ทรอยดิต์ตัวหัวรับเดียงแแกะ และได้ทอกนาจากคำชาร์ชาวนตาเกอร์ทรอยดิต์ ที่อยู่ทางที่ญ่าเดียงตัวเป็นผดถั่วเร้า พอดีความต้องการของตลาดโภเนื่องมากจึงเข้าใจได้ตามจ้านวนโภชันอีกมากเพื่อให้พอกับความต้องการของตลาด ซึ่งก็เป็นผลต่อพระอีก ๒ ปี ก่อนมาหากโภเนื้อกับสุนัข คิงนันเข้าคิ่งหากดงว่าด้วยกปต้นจนพิธี หัวหนักนงนากหนั่ง ชื่อคิงรานซ์และ เอ.ช.แอนเดน ชูงจนพิธีซักชวนมาร่วมงานด้วย ให้ค้อนโภไปตู้ตลาด ทางภาคเหนือ เมื่อกิ่งฤทธิ์ใบไม้ผลิของปี พ.ศ. ๒๔๘๔ นับเป็นการค้อนโภตู้ตลาดภาคเหนือ ที่ดีที่สุดในปัจจุบัน เพื่อระมัดจำจันวนโภหงษ์หมอดิต ๔,๗๗๙ ตัว ซึ่งจะนำรายได้มาตู้คิงรานซ์อย่างคงจะ ในการค้อนโภไปขายกรง วิชาร์ดคิงได้ทดลองทำสัญญาจ่ายเงินต่องในสามของผด

กำไรจากภาระขายโโคชิ่งหักค่าใช้จ่ายเด็กอนพีทช์และยอดเด่น โดยริชาร์ดคิงคิดคันทุนโโคตัวละ ๗๖ ทองต่อวัน ก่อนจะเริ่มต้นโโคทก็จะต้องได้รับการประทับตรา โโคหงหมดแบ่งออกเป็น ๔ ผู้ แต่ละผู้มีหัวหน้าคุณใบอนุญาต นอยกน้ำนมโโคบ้าด คนทำกรวและถุงมือที่จำเป็นพร้อมกับเกวี่ยนฝังตะ ๑ คน รวมโโคบ้าดและคนงานหงหมด ๔๓ คน หลังจากที่ได้คัดลงทำลัญญาณเรียบร้อยแล้ว โโคหง ๔ ผู้นี้กูกุห้อนของอาจารย์หาเกอร์ทรูดิศกันที่ ในต้นยังนี้ การคนนาคมไม่สักว่า หนทางเดินไปด้วยความทุรกันดาร ใจรั้วร้ายกันมาก จึงไม่ใช่เป็นของง่ายเดียวสำหรับการคันโโคเป็นจำนวนมาก ๆ อย่างนี้ ขณะที่ฝูงโโคกำลังถูกคันให้ข้ามแม่น้ำน้ำเชร์ โโคฝูงหนึ่งเกิดคันดูมก่อนจะข้ามแม่น้ำได้สำเร็จ ทำให้โโคหายไป ๒๗ ตัว จึงเหลือโโคที่คันไปหงหมด ๔,๗๐ ตัว แต่โโคที่หายไปนั้นก่อนวันกดับถึงกว่าร้านซังหมด

หลังจากที่โโคหายคืนและรวมฝูงกันได้แล้วก็ถูกคันให้เดินทางต่อไปอีก ๑๐-๑๒ ไม้ เวลาตามคันก็คันให้รวมกันเป็นฝูง จนพีทช์เป็นผู้ออกคำตัดสินต่อหน้าเพื่อนำทางและหาแหล่งน้ำ ในขณะที่กำลังคันโโคเก็บจะลิ่งปากทางอยู่แล้ว ยอดเด่นเกิดเด่นไม่ช้าโดยพยาามจะโคงม้าบางตัวซึ่งเป็นของริชาร์ดคิง ทั้งสองตัวเกิดไม่ลงรอยกัน และต่อมาอีก ๑ สัปดาห์ ยอดเด่นได้คัดลงขายผลประโยชน์ของเข้าให้ เจร์. เอช. ดี.เวนต์. ซึ่งเป็นที่ปรึกษาการค้าสัตว์และเป็นเอเย่นต์ของคิงรานช์ เมื่อต้นโโคไปถึงเขตแดนระหว่างเทือกซัลิกับโโคตาโยมาไกด์ ๆ กับสถานีรถไฟเด็นสันเป็นสถานที่เหมาะสมแก่การขายโโค เขายังคงใจประการค้ายในทันที มั่นหมายหน้าค้าปศุสัตว์จากเดิ่นเรอท์และแคนซัลลารีบีชในราคากล่องคัดละ ๘๙.๔๔ ทองต่อวัน ปรากฏว่าการขายโโคครอง ๔๕ เมื่อแบ่งผลกำไรกันแล้ว เนพาริชาร์ดคิงมีรายได้หงหมด ๒๙,๘๘๐.๔๐ ทองต่อวัน เมื่อหักค่าผ่อนพันธุ์และค่าเดยงด ขาดด้วย ๒ ทองต่อวัน ออกแล้ว เขายังมีกำไรไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ ทองต่อวัน การเดยงแบ่งนิรชาร์ดคิงได้ทำอย่างสืบกวางรังแต่ห้ามดาย ๆ แบบ ซึ่งแต่ละรังเข้าก็ได้กำไรเป็นจำนวนไม่ใช่น้อย

ตามปกติริชาร์ดคิงเป็นคนที่มีจิตใจกว้างขวางเบื้องเพื่อผลแต่ จึงมีคนรักและนับหน้าถือนามาก เป็นคนที่มีรูปร่างสูงว่าตัวตนน่าเกรงขามมีกล้ามเนื้อเป็นมัด ๆ ถึง ๕ พุต ๑๙ นิ้ว หนัก ๙๘. ปอนด์ ชอบส่วนตัวผู้สักหดาดอย่างต่อตัวเป็นร้อยๆ ไว้เคราขาวตื้นกำปรกงาม ถึงกระดุมตีอีเชคเม็ดก่อ แต่ส่วนหมวกสีดำมีกีกใหญ่ ชอบใช้ผ้าพันคอสีดำขอบสีน้ำตาล และยังมีสร้อยคอทองคำแขวนทับเสื้อกัน ซึ่งห้อยนาฬิกาพกขนาดใหญ่เห็นบ้างในคราวเป้าเสื้อ

ซึ่งท่านนั้น ตามปกติเขามีคนที่ชอบประหดัค และการประหดัคก็ได้ช่วยทำให้เขาร่วมรายชื่อมา จากนั้นเขาก็มีเงินใช้จ่ายอย่างไม่อั้น โดยเด่นพางคนยกคนจนที่ตกทุกข์ได้ยาก เขายังมีความเมตตากรุณาแต่ช่วยเหลือเกื้อกูลเป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นจึงมีแต่คนรักและนับถือมาก ก็ครองที่ราชธานีไปในเมืองบรรดาคนก็ตื่น คนจารศัลและคนขอทานจะพากันมารอยตัวนั้นรับอย่างกันก็ เพราบ้างที่ริชาร์ดกิงจะจ่ายอย่างอุดมดูดี บางครั้งถูกกับชื่อว่าตีกมาราดบนถนนเด่น ความประพฤติของเขานั้นทำความท้อใจให้แก่ภรรยาของเขาว่าแต่ทำความสุข ก็ใจให้แก่พูพูเท่านั้น แต่ถึงอย่างไรเขาก็ยังมีชอบเชิดชูไว้ไม่ทำสิ่งใดเสื่อมเสีย การจ่ายเงินของเขาก็แต่เดียวเรื่องเข้าท้องลงบัญชีแต่ไม่มีการบันทึกประจำวัน ซึ่งจะเป็นเครื่องเตือนให้เขารู้ในรายเบ็ดที่ด้อยเด่นอย่างเด่น ริชาร์ดกิงเป็นคนที่ด้วยความแต่ไม่เคยมีตั้รุณป้องร้าย แต่เวลาเข้าไปไหนมาไหนมักจะมีโภภาระที่ซ่อนซ่อนแต่แม่นมีน้อยติดตาม เพื่อให้ความคุ้มกันไปด้วยเด่น เกย์นั่นก็การตักบดันเหมือนกันแต่เขาก็ปิดอยู่ทุกครั้ง

หลายผ่านไปถูก ๆ ของริชาร์ดกิงได้เดินไปหมดแล้ว และค้างแยกย้ายกันไปอยู่ในเมืองต่าง ๆ นาน ๆ จังจะมาอยู่ร่วมชายากันตั้งครั้ง ริชาร์ดกิงได้พาภรรยาไปเยี่ยมดูสถานที่แต่งงานไปเด็กับหน้าน ๆ อยู่เด่นอยู่เด่น ริชาร์ดกิงมีถูกชายคน แต่ถูกสาวคน ถูกชายคนที่รื้อ โรเบิร์ต อี. ลิตต์ ไปเป็นนายทหารมีญศรีเป็นพันโทอยู่กองหัวพ่อเมริกัน ขณะนั้นก็แต่งงานมีครอบครัวไป ไม่ได้มีช่วยเพื่อแม่ทำงานในฟาร์มนอกจากถูกสาวคน ลูกสาว รื้อ อดิส คิง หลังจากเรียนจบที่เช่นหดูต์ มาร์สันส์ชูร์บันมาแล้ว ก็กลับมาช่วยกันทำงานที่กรุงรานช์

ในปี พ.ศ. ๒๔๖๘ ริชาร์ดกิงกับมิฟฟิน เกเน็ตได้เกิดโรคไข้เย็งกันเรื่องที่คืน เขายังใช้ชีวิตอยู่หนึ่ง รื้อ โรเบิร์ต จัสตัส เกิดเบิร์กมาเป็นผู้ไถ่เกลี้ยในการนี้พิพากษาร่องน้ำร่องก็ไถ่ด่องโดยทั้งสองฝ่ายต่างพอใจ ริชาร์ดคิงได้ชักชวน เกิดเบิร์ก ให้มาทำงานในกรุงรานช์ โดยให้เป็นนายความประจำตัวและได้ค้าจ้างบีด ๕,๐๐๐ คอด่าท์ ในระยะเวลาต่อมา ริชาร์ดกิงได้อวยพนของคงด้านซื้อออกไปอีกมาก ด้วยการซื้อเพิ่มเติมที่ดีเด็กด้นน้อยจากผู้เดินทางการไป ซึ่งด่วนใหญ่เป็นของชาวเม็กซิกันโดยมีนายความเกิดเบิร์กเป็นผู้ช่วยด้วยเหตุนี้ จึงได้เดินทางมาเป็นกรรมสิทธิ์

ก่อนมาในปี พ.ศ. ๒๔๖๙ ริชาร์ดกิงได้ถึงแก่กรรมเมื่ออายุได้ ๖๙ ปี ร่างกายเข้าสู่สภาพอยุ่นอยาดของเขาว่าได้ถูกบรรจุไว้ในศูนย์ศานติที่เมืองคิงส์ตันวิดซึ่งอยู่不远จากกรุงรานช์ และ

รื่อเดี่ยงของเขาจะไม่มีวันตอบเดือนไปจากโถกนี้เดย บรรดาดูกหดานของเขามีความสุขเป็นอย่างมากทั้วทั่วประเทศ เพราะเขาทั้งมารดาไว้มากน่าย เนพะทิดทั้งหมดมี ๒๔,๗๕๐ เอเคอร์ (๑,๕๗๕,๓๔๐ ไร่) และกิจการของคิงรีนร์ก็ได้ดำเนินต่อไปโดยไม่หยุดยั้งด้วยความช่วยเหลือของภรรยาของเข้า ซึ่งต่อมาก็ได้ตั้งให้หนาวยความคิดเบร์กเป็นผู้ดูแลการ แต่คิดเบร์กบัน ก็ได้เป็นผู้ดูแลรังคิงรีนร์ให้ยังไหญขึ้นต่อจากบริหารคิง แต่ต่อมาก็ นี่ เขายังคงได้แต่งงานกับอดีตคิง ถูกต้องตามที่ตั้งใจนั้นเอง

เพียงต้องด้านตัวป่าห์ก่อนที่บริหารคิงจะจากไป ผู้งบดุลค์จากภาคตะวันตกได้เพิ่มที่นาขึ้น เนื่องจากมีการศึกษาในการเดินทางไปศึกษาดูแลกันอย่างข่านให้ญ่ จนทำให้ราษฎร์ทั้งหมดค่าลงมาก การหาดท่าดักจิตมากและพนทบประทับกับความแห้งแล้งติดต่อกันมาถึงเจ็ดปี แต่โรเบร์ต เคิดเบร์กก็ยังเรื่องมั่นในตัวของเขายังเชื่อว่าสามารถที่จะดำเนินกิจการต่อไปได้ เขายังคงศึกษาเกี่ยวกับการเดินทางตัวตัวด้วยตัวของเขายัง จนเกิดความช้านาญพอที่จะรู้ว่า ควรที่จะดำเนินงานต่อไปอย่างไร

โรเบร์ต เคิดเบร์กเป็นผู้มีรูปร่างสูงส่งงาม ถุงปานกต่าง ผิวเนื้อคำแดง ใบหน้า ยาวตื้น้ำตาลดื่อง ใบมีดยาวหนา ตาสีน้ำเงิน มีนิสัยร่าเริงและอ่อนโนยแต่ก็มีเวรของดักษณะเป็นผู้นำ เขายังให้เราพูดให้เราฟังและตีความเรื่องต่างๆ แต่ขอรับอ้างเพดองโดยเด่นพะ เพดองเก่าๆ ที่แม่ของเขารัดให้ แม่ของเขานั้นเป็นชาว ยอมรับว่าร่วมวงคิกับเพื่อนๆ โดยเฉพาะเบี้ยร์เยอร์นัน เขายังมีความรู้สึกอย่างแรงกล้าในแบบอย่างที่เป็นระเบียบเรียนร้อย นอกจากนั้นเขายังเป็นคนช่างดังเกดและรอบคอบ

โรเบร์ต เคิดเบร์ก ได้ขยายกิจการของคิงรีนร์ต่อไปด้วยการซื้อโกรุ่นพันธ์ชอร์ท ชอร์น แต่พันธุ์ชอร์ฟอร์ต จากภาคเหนือมาด้วยเพื่อขยายพันธ์และผลิตข้าวพันธ์ แต่เขาก็พบกับอุปสรรคอย่างใหญ่หลวงเข้าอีก เพราะโกรกเกิดเจ็บป่วยและตายกันมาก เขายังคงเดินอย่างตื้อตื้อ จนได้พบว่ามีเห็บมากด้วยก้อนที่จะบวมและตาย จึงได้ไปร้ายงานแก้เจ้าหน้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิมาทำการศึกษาดูแลกว่าเกี่ยวกับโกรกนี้เป็นเวลา ๖ ปีก่อน โดยคิงรีนร์เป็นผู้ออกคำให้จ่ายให้ทั้งหมดประมาณว่าเป็นพานะโกรกน้ำสู่โกรก และเรียกโกรกน้ำว่า เท็กซ์ฟิเวอร์ ซึ่งเป็นโกรกที่รายแรงมาก โกรกนี้มีอยู่ในแคว้นอุ่นของภาคใต้มีความค้านทานโกรกนี้ให้ก่อว่า โกรกภาคเหนือซึ่งมีอาการหนาด

ต่อมาอีก ๒ ปี คือ พ.ศ. ๒๔๙๔ โรมเบิร์ก เกิดเบิร์กได้คิดหาวิธีกำจัดเห็บให้สำเร็จโดยได้สร้างถังด้ำหรับอาบน้ำโค (Cattle-dipping vat) ซึ่งนับว่าเป็นถังแรกของโลกขึ้นใช้แล้วได้โดยง่ายไปอาบน้ำฯ กำจัดเห็บที่เคี้ยวขาโคโดยไม่เป็นอันตรายกับโค แต่ปรากฏว่าสามารถทำให้เห็บตายหมด ซึ่งต่อมากระทำการทดสอบของเข้าไปใช้กำจัดเห็บและโรคเท็กซัสพี้เวอร์จันหมัดด้วยไปจากสัหรัญญอมิวิกา แต่ก็ต้องใช้เวลาถึง ๗๘ ปี

หลังจากผ่านอุปสรรคเรื่องโรคเท็กซัสพี้เวอร์จันไม่ถึงปี กิงรานช์ก็ต้องประคับคบกับบัญชาขาดแคลนนานาที่จะนำมาทดลองโดยหุงหมูๆ ให้เพียงพอ ต้องใช้ชีวิตระยะหนึ่งนานาคาดันมาใช้ซึ่งต้องเจาะดูก่อนไม่ถูกกว่า ๕๐๐ ฟุต จึงมีนาฬุกชนวนพาอิฐ แต่ก็พบเป็นความสำเร็จของเข้าอกหักหนึ่ง ในบันนเข้าชุดๆ ได้ ๒๖ บ่อ และชุดค่อนมาทุกบี จนถึง พ.ศ. ๒๔๕๐ มีบ่อน้ำคาดามากกว่า ๒๐ บ่อ แต่ยังได้พบว่ามีสายนาโนติดเชิงสามารถต่อつなไปหล่อเลี้ยงให้ก่ออาณาเขตคิงรานช์ จึงได้ทำการเจาะนาบคาดเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี

ทุกช่วงในคิงรานช์ต่างมีความตุ้น โรมเบิร์ก เกิดเบิร์กและอดิสกิง ได้มีตุกคัวยกัน และ ดูกายคนแรกเกิดในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ ชื่อ คริสทิน์ มิฟฟิน เกิดเบิร์ก ดูกายอีกคนชื่อโรเบิร์ต จัสติน ลูเนียร์ เกิดในปี พ.ศ. ๒๔๙๔ ต่อจากตุกสาว ๑ คน คือ เย็นเรียกดดา, อดิส และชาร์ท ในปี พ.ศ. ๒๔๙๖ มิสซิสกิง ได้สร้างบ้านหลังหนึ่งที่นอร์ทบรอดเวย์ ในเมืองกอร์บี้ คริสติ ไว้ด้ำหรับให้ดูกาฯ ของเกิดเบิร์กพักในเวลาสองเรียนเบ็ด พอดีกับวันเดือนวันปีคุณภาพดุครัวอัน พากเด็กๆ ก็ติดตามอยู่ร่วมกันทั้งคิงรานช์

ในปี พ.ศ. ๒๔๙๗ เกิดเบิร์กได้สร้างทางรถไฟระหว่างเมืองกอร์บี้ คริสติ กับเมืองบราวน์ดิล และมีสถานีด้ำหรับนำโคจากคิงรานช์ไปดูเรือเพื่อส่งไปขายที่อื่น ทำให้ความเรียบง่ายของการเกษตรเกิดขึ้นแก่เมืองต่างๆ ที่อยู่ในเด่นทางรถไฟผ่าน รวมทั้งเมืองคงติดอันดับเมืองใหม่ออยู่ติดกับชานตากาออร์ทรูดิต ซึ่งคิงรานช์มีตัวในการสร้างเมืองนั้นด้วย เมื่อมีการก่อแนวคันطرัฟฟ์ คิงรานช์จึงตั้งตัวไว้ขยายตัวมากขึ้นและทำรายได้ให้คิงรานช์อย่างคุ้มค่าที่สุด ในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ มิสซิสกิง ในฐานะเจ้าของคิงรานช์ได้รายงานว่าคิงรานช์มีรายได้ในบันนถึง ๑๐ ล้านดอลลาร์ และความนิยมที่เพิ่มสูงขึ้น ด้วยการคิดเบิร์กเพื่อสนับสนุนการค้าและการคุ้มครอง ซึ่งมีตุกฯ ของเข้าช่วยเป็นกำดังและมีตัวสร้างความก้าวหน้าให้แก่คิงรานช์อย่างด้วย

ถูกชายคนโถของคิดเบิร์กเป็นคนที่มีสติบัญญາเผล่ยอกตาดเกินวัย การเรียนของเข้าเดิม เกยเป็นหัวหน้าให้ผู้ช่องใจสกุลที่เขารีบอนอยู่ สามารถพูดได้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศ เข้าพูดภาษาต่างๆ ตามที่ต้องการ เช่น ทำงานแข่งขันและการแข่งงาน และมีนิสัยเบิกบานร่าเริง เพื่อนฝูงทุกคนเรียกเขาว่า “ทิค” ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ หลังจากที่ได้ได้รับบริษัทฯ ทางกฎหมายจากมหาวิทยาลัยเท็กซัสแล้วก็กลับไปอยู่คิงรัตน์ โดยทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมและบริหารงานในแผนกหนึ่ง ในระหว่างทางการได้กล่าวว่า “คิ๊ก” คือได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ติดต่อสื่อสารกับกองทัพตหรรศ และทำงานด้านบริการสนับสนุนในเมืองชิโก โดยทำงานติดต่อกันสามด้วยรอมันในแม่น้ำริโอแกรนด์

น้องชายของคิ๊กซึ่งมีชื่อว่า “อ้าย” อ่อนกว่าแปดปี ทุกคนพากันเรียกเขาว่า “น้อง” การทำงานของบอยเป็นพิเศษ เพราะบอยเป็นคนที่ดื้อริค และพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างให้เดิม เนื่องจากว่าบอย มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการไม่ได้ โคนและโคนบ่วงบาก ยังเป็นคนที่บ่นด้วยเสียงดีและบ่นหายาวยังไม่เคยเดือดร้อนเข้าทำให้ต้องแต่กวนคอก จนบ่อยและเป็นโภคต เพราะเขายังเป็นนักเด็กเกย์ ในมหาวิทยาลัยวิศวกรรมชิโน แต่ถูกเรียกกลับบ้านเสียก่อนที่จะได้รับบริษัทฯ เพราะมีการปฏิวัติอย่างรุนแรงในเมืองชิโก และมีการบุกรุกเข้าไปในคิงรัตน์ ทุกคนในคิงรัตน์จึงต้องต่อสู้กับกันตัวๆ เนื่องจากมีข่าวว่าพวกโจรเม็กซิกันจะบุกเข้าปั๊ดคิงรัตน์ด้วย ทางคิงรัตน์จึงต้องขอกำลงจากเมืองบรรดาตัวด้วย และปรากฏว่าพวกโจรเม็กซิกันได้เข้าปั๊ดจริงๆ พวกคิงรัตน์ได้ยิงต่อสู้กับพวกโจรตายไปหลายคน รวมทั้งหัวหน้าใจร้าย พวกโจรที่หนึ่งไปยังถูกติดตามต่ำตัวและถูกฆ่าตายไปอีก แต่อย่างไรก็พอกโจรเม็กซิกันก็ยังเข้าโคนต่อบริเวณข้างเคียงอีกด้วย นี่คือการปั๊ดรถไฟและยังเผารถไฟหงส์เดี้ยง บนถนน ทางคิงรัตน์ได้วางแผนชั่วคราวตามแนวรุกและถืออาวุธเครื่องพรมดตอนคิวเตา ซึ่งไม่ปรากฏว่าพวกโจรได้เข้ามาเหยียบคิงรัตน์อีกด้วย

คิงรัตน์ได้พยายามปรับปรุงทุ่งหญ้าให้ดีขึ้น พร้อมทั้งขยายพื้นที่โคลิให้มากขึ้น คัดให้มีส่วนที่ดีของกันคว้าและวิจัยเกี่ยวกับอาหารแร่ และนำรังพันธุ์หญ้าให้มีคุณค่าทางอาหารสูง ให้ผู้คนพันธุ์หญ้าเข้ามารับประทานนิสิตเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพท้องที่ และให้ได้ผลเพียงพอแก่การเดินทางไปต่อไป ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ คิงรัตน์มีโภคพันธุ์ชื่อร์ทอร์นและเยิร์ฟอร์ดมากที่สุดในสหรัฐอเมริกา แต่ก็อย่างไร ก็ส่องพันธุ์น้อยไม่เหมาะสมที่จะเดินทางในฤดูหนาวได้ ของสหรัฐอเมริกา เขาจึงคิดเอาไว้ทางประเทศร้อนมาผ่านชั้นพันธุ์ เพื่อให้มีความทนทาน

จากครัวเรือนได้ โคพันช์ บรรมันซึ่งเป็นโกรากประเทคในเดียว ถึงจะมีนิดเดียวค่อนข้างดูร้าย ไม่เกี่ยวเรื่อง ดูบาก แต่ก็เป็นโกรเอนอกหมู่คนภาพพิ้ง สามารถปรับตัวให้เข้ากับอาการครัวเรือนและมีความต้านทานทางแมลงดีที่สุดตัวพาราไชด์ได้ ดังนั้นในบันนเอง โรเบิร์ตเคิดเบิร์ก จึงได้ใช้ชื่อพ่อ โกรเอนอพันช์ บรรมันจากประเทคในเดียวมาผสมกับแม่โกรเอนอพันช์ ชอร์ทยอร์น ซึ่งเป็นการผสมโกรคนดะเพ่า คือ *Bos indicus* และ *Bos taurus*

นิสชิตคงได้ถึงแก่กรรมเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๘ มีอายุยืนยาวถึง ๘๒ ปี แต่เดิมทรงมรดกเจ้าไว้มากมาย เนพะทัดหงหมดมี ๘๘๗,๔๔๔.๗๕ เอเกอร์ (ประมาณสองด้านที่เส้นเก้าหมื่นสามพันหกร้อยดินเนื้อ) แต่แบ่งออกเป็น ๔ แผ่นก มีแผ่นกลาง叫做รัฐคือเป็นสำนักงานใหญ่ เนพะที่แผ่นกนี้เรือนโรงทันสมัยเก็บ ๒๐๐ หลัง เป็นบริเวณกว้างตัว ๑๖๐ เอเกอร์ นรดกที่เป็นเงินเดือนหงหมดมีประมาณ ๕,๖๐๕,๔๔๑.๘๙ คาดด่าร์ ทรัพย์สมบัติหงหมดคนใดให้สำนักงานตัดการมรดกเป็นผู้เดียว ๑๐ ปี แล้วจึงแบ่งให้แก่ทายาท ในระหว่างนี้โรเบิร์ต คัลล์สต์ คูเนียร์ ดูกษายกนที่สองของของโรเบิร์ต เกิดเบิร์ก ได้ขายดังนี้ ไฟร์น ให้กับนาก คาดในปี พ.ศ. ๒๔๙๕ พ่อของเขาก็ถึงแก่กรรม

ก่อนที่เกิดเบิร์กจะจากไปไม่เท่าไร ช่วงเจ้าหน้าหาดได้เจ้าไปพบน้ำมันเจ้า ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๙๘ กิงรีนซ์ได้ขอสัมปทานชุดน้ำมันในแผ่นดินของกิงรีนซ์ และในบ้านนั้น มีบ่อน้ำมันอยู่ในกิงรีนซ์มากกว่า ๒๕ บ่อ ในขณะเดียวกับโภพันธุ์ชานชาเกอร์ทรัคต์ได้รับความนิยมและทำรายได้ให้กับกิงรีนซ์อย่างมากมาย กิจการน้ำมันเกยังทำรายได้ให้อย่างมหาศาล บ้านนั้นมีคนทำงานอยู่ในกิงรีนซ์เก็บ ๒,๐๐๐ คน และคงเดียว พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็นหันมาคิงรีนซ์กันรายได้จากการขายโภพันธุ์ไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐,๐๐๐ ตลอดด่าร์

คาดต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ กิงรีนซ์ได้ขอสัมปทานเพิ่มขึ้นอีก ๔,๐๐๐ เอเกอร์ ในรัฐเพ็นซิลเวเนีย และต่อมาได้ขอขยายอีกไปอีก ๕,๒๐๐ เอเกอร์ โดยให้ขอว่าแผ่นกเพ็นซิลเวเนีย ซึ่งใช้เป็นแหล่งทเดียงแกะและเป็นศูนย์กลางค้าตัวบทดมาก และมีแกะที่สูงไปชั้นๆ ขายจากแผ่นกนบด ๔,๐๐๐ ถึง ๕,๐๐๐ ตัว นอกจากในสหรัฐยังมี ตราชายอยู่ในคิวบา ออสเตรเลียและบรูซิต โดยทำเป็นรูปบริษัทและทุกๆ แห่งก็ได้เดียงโภพันธุ์ชานชาเกอร์ทรัคต์ เพื่อเป็นคัวอย่างและขยายพันธุ์โภคไปให้ประเทศต่างๆ เคียง บ้านนี้ โรเบิร์ต คัลล์สต์ คูเนียร์ เป็นประธานและผู้ตัดการทั่วไป

การเดียงปศุสัตว์เป็นอาชีพที่สามารถทำให้กันจน กดายเป็นเคราะห์สู่ชีวิตมาได้ตั้งตัวอย่างที่ได้ตามนี้ ท่านคงจะทราบแล้วว่าเขาได้รับความชื่นชมมากไม่น้อยโรมาก่อนเดย แม้กระหงการศึกษา แต่คัวอย่างพยาบาลโดยไม่เดือกงานเข้ากับสำนารถก้าวขึ้นมาจากการเด็กๆ จนเป็นงานใหญ่ได้ ท่านก็เป็นผู้หนึ่งที่สำนารถจะทำอย่างเจ้าได้ถ้าท่านจะทำ เพราะมีโอกาสศึกษาหาความรู้ได้มากกว่าเจ้า ท่านที่ยังกรรวางตัวเป็นที่เมื่อทุกค่าก็ยังมีอีกมาก ก้าวท่านสามารถปรับปรุงให้ทุกอย่างที่มีคุณค่าแล้วนำปศุสัตว์มาเดียง พยายามปรับปรุงพันธุ์

ให้ค่ายงๆ ขัน และที่สำคัญที่สุดจะต้องมีความมานะอดทน ท่านก็จะพบกับความสำเร็จในที่
ถ้าหวังการเดยงโกเคนอในประเทศไทยเป็นเรื่องน่าคิดแต่ทำอยู่หนึ่งอย่างนั้น เพราะเรามีโภคพน
เมืองซึ่งเป็นโภคเนื้อยุ่ดด้วย เพียงแต่พยายามปรับปรุงให้มีคุณภาพดีกว่านี้ เพราะนอกจากจะ
คังใช้บริโภคภายในประเทศไทยเป็นประจำแล้ว ยังส่งไปจำหน่ายต่างประเทศได้ ถ้าเมื่อโภค
เนื้อกลับคุณภาพดีกว่าในบ้านบ้านนี้ ขณะนี้ที่สถานบาลรุ่งพันธุ์ ตัวของกรมปศุสัตว์กระทรวง
เกษตร ได้มีพ่อโภคพนชู อเมริกันบรรมัณ ซึ่งเป็นโภคเนื้อ พร้อมที่จะให้ท่านยื่มไปผ่อนพันธุ์
กับแม่โภคของท่านอยู่แล้ว

ถ้าหมูหมันนี้
เป็นขาเด่นหนวด
เหยียดกวดมึงงามนี้
ทั้งลิงค่างบ่างชั่นนี่ไม่มีใคร
จังคนเราหมดสั่นคนนินทา

คิดหน้าประดุจภูมิเจ้าคุณราชกิจ

วัดบวรนิเวศวิหาร

ลอกมาจากรัฐธรรมจักร